

No és veritat que...

...en Lluís Capdevila s'hagi decidit a prendre un bany anual. L'illustre demògraf inèdit, ens ha assegurat que no està per bany, que no transigirà, i que es mantindrà ferm, perquè és un verdader democrata.

...l'Aguader pensi cedir la meitat dels cochinos diners que guanya, als orbes de la F. A. I.

...que en Fontbernat pensi renunciar a les 1000 pessetes de sou. Primer diu que renunciaria a l'acta de diputat.

...que en Dencàs, abans de la República, hagi pertangut a cap societat ni d'Esquerres, ni republicana.

...que en Grisó pensi exhibir-se en un teatre, com tampoc és cert que en Samblancat (Josep) hagi estat pregat de no abandonar el partit radical.

...que a la Catedral de Barcelona sols s'hi guinassin confessar els que hagin només comès pecats mortals.

...que la Casa de Múrcia pensi protestar per l'increment que està prenent el tracoma entre la colònia catalana de Barcelona.

...que en Soler i Bru hagi pagat La Campana a canvi de què el fessin diputat. I per a demostrar-ho, ara ja no vol donar ni un centí més.

...que l'Aurea de Sarrà, donarà un recital en el qual recitarà la llista de telèfons, mentre l'Ambrosi Carrion la ballarà.

...que el pintor Julio Borrrell s'hagi arrepentit de tot el mal que ha pintat, com tampoc és cert que la Julia Borrull hagi estat expulsada de casa en Melcior Font.

NO TOSSIU

PRENEU
PASTILLES KLAM
TRES RALS CAPSA
LA PRIMERA US CONVENCERA

LABORCA

CONTITZACIONS

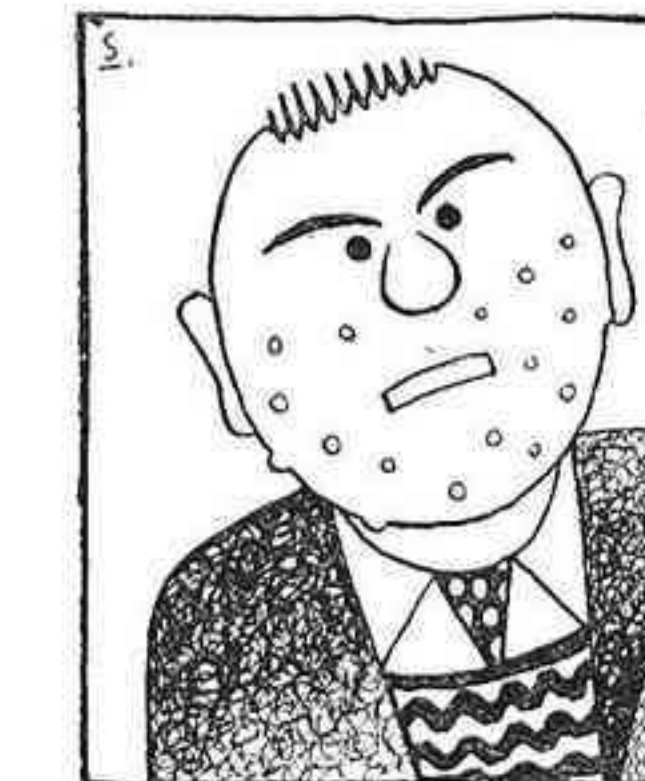
Cartas i Sobres, S. A.	1
Azañas	estabilitzats
Lerrouxos	desinflats
Radicalis	ridiculerum
Marramaus Maura	Miau!
Votacions a alta mar	10 ptes.
Votacions a Alemanya	95 %
Barça's	2 a 1
Sam i Tier's	2 tantos
Campionat Municipal	24 hores
Japó	amunt
Xina	avall
S. D. N.	als llims

Es inexplicable l'èxit assolit pels Azañas que al llencar la primera emissió de Cartas i Sobres S. A. a base d'un sol exemplar s'han fet seu el mercat que estava un xic esvaltat.

Això ha acabat de precipitar la desinflació de Lerrouxos i Radicalis que ja no tenen per on agafar-los. Les votacions a alta mar han inaugurat el sistema electoral de quota que seria la solució de molts problemes, per exemple el de la hisenda municipal. Si en les futures eleccions l'adoptés l'Esquerres i obtingués els seus 60000 vots darrers tindria un ingrés bastant brut de 600000 pessetes que per pagar el cupó no vindrien gens malament.

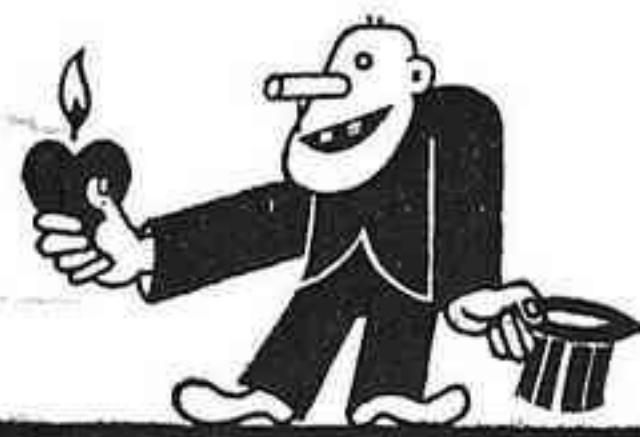
TOSTADERO - CAFÉ - RESTAURANT
Plaça de la Universitat, 3 - Telèfon 44842

TARDA I NIT Grans Balls familiars per concurs d'orquestrats

— Que et volles disressar de Venus?
— No no, és que després d'afollar-me m'he descuidat de posar-me l'Aigua Salicilica del Dr. G. novè. — Rambla de les Flors, 15.

amb el cor a la mà

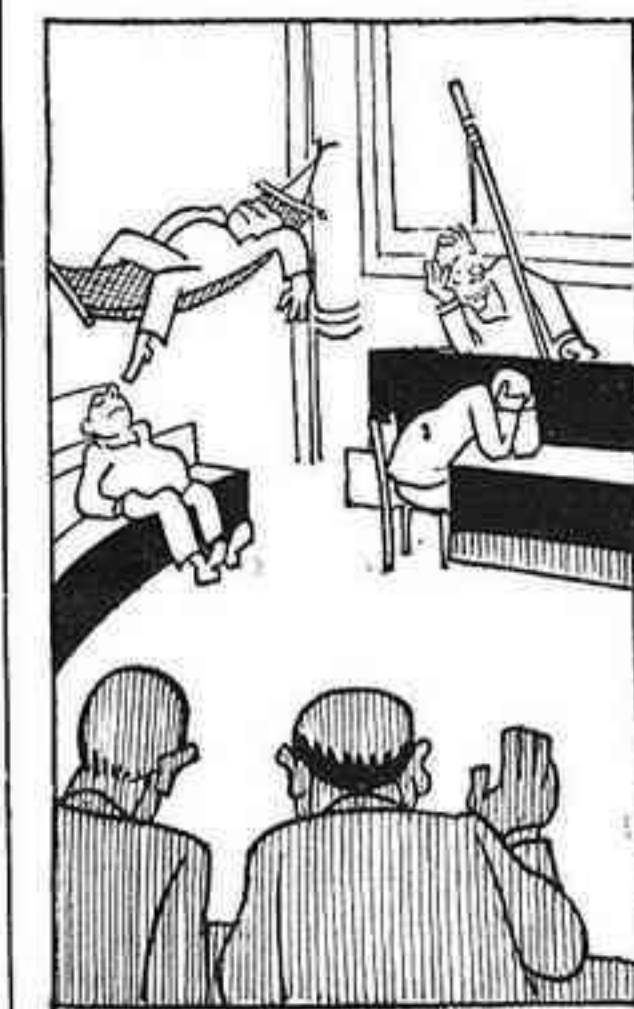
GUANYAR I PERDRE TOT A L'HORA, O ELS NEGOCIS D'EN SAMITIER

Quan el futbolista Samitier, a conseqüència de la seva inesperada sortida del Barcelona, va ingressar al Madrid, els samitieristes i els no samitieristes van començar a discutir en vistes al partit que el Barcelona havia d'anar a jugar a Madrid. Els uns deien que el dia d'aquest partit en Samitier donaria una lliçó als directius, marcant un parell de gols als seus ex-companys, i els altres sustentaven la teoria de que l'Home-Llagosta no faria mai més res de bo i que per tant el dia del partit de referència francasaria redonament.

I bé: aquest partit es va celebrar abans d'ahir a la capital de la República, i el triomf va correspondre al Madrid gràcies a dos gols que els va fer precisament tots dos en Samitier, resultat que no seria estrany que portés conseqüències per a la directiva del Barcelona, a la qual sembla que entre això i que l'ex-gloriós equip blau-grana va perdre els partits que és un gust, no se li espera una vellesa gaire tranquil·la.

Mentrestant, però, i a part de què vinguin aquestes conseqüències que diem, en Samitier les tocarà primer que els altres degut a què l'ex-davantier del Barcelona havia promès a una penya d'amics que almenys faria tres gols al seu antic equip i que si no els feia pagaria un sopar per a tots.

I com que només n'ha fet dos, de moment ja se l'ha carregada perquè les seves amistats no li perdonaran pas el sopar.

LA SESSIÓ DE LES MIL HORES
— I pensar que el governador va prohibir el ball de l'Olympia!

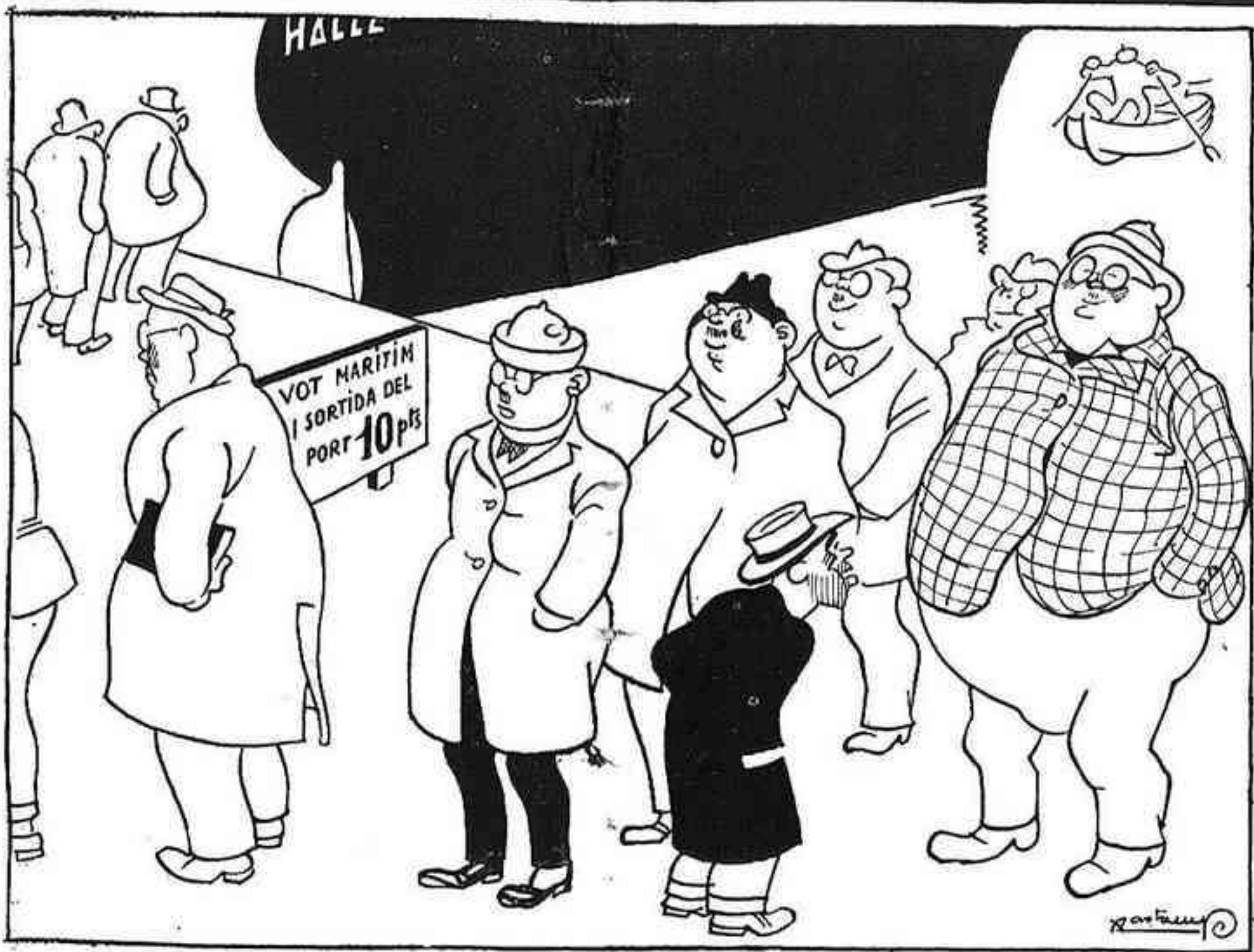
AQUI NO S'ENGANYA NINGU

Quan el Be de la setmana passada ja pasturava tot saltironant per la Rambla, quan els seus llegidors el devoraven amb delícia i es disposaven a anar al que nosaltres anomenàvem «Rendez-vous dels humils», aquella casa de modes a 10, 20 i 30 duros el model que ens havien assegurat que era propietat de la senyora alcaldessa, vet ací que ens diuen que havien fet la gran pifia i que en realitat la casa de modes seria propietat d'un be no precisament del famós propietari del Be Negre, però sí d'un be com una casa. El propietari i els nostres llegidors dissimularan i convertirán el títol «Rendez-vous dels humils» pel «Rendez-vous de les persones de gust». El que són les coses!

Frivolitats

El senyor Pich i Pon s'ha decidit a no ficar-se per a res en la redacció dels seus diaris.

Els senyors Lluhi, Comes, Xirau i Terradellas, acaben d'entrar al convent de les Arrepentides.

— Perquè aneu a votar fora de les aigües jurisdiccionals?
— Perquè les jurisdiccionals són unes aigües que no proven a Hitler.

ARQUES SOLER
INCOMBUSTIBLES E
IMPERFORABLES AMB EL SOPLET
ALDANA 315 BARCELONA T. 31853
MADRID CABALLERO DE GRACIA 719 T. 16119

El sobre del Sr. Azaña

Sembla que l'altre dia el senyor Azaña, en entrà al Parlament, i fer-se pas, va agafar un vol de luços per la ganyà amb un sobre que duia sota el braç.

En veure el sobre gran, de cares blanques, d'un farcit i d'un gruix que compramet, els radicals sentien com les anques se'ls anaven fonent poc a poquet.

I en Lerruix, amb els anys que porta sobre, fa un salt, i ell que s'amaga en un recó, i es torna blanc, d'un blanc més blanc que el sobre, i com un poll va tremolant de por.

I els diputats del Parlament d'Espanya, van preguntant amb aire d'estranyats: «¿Què hi porta dins del sobre del senyor Azaña, que els radicals estan tan esverats?»

«¿Què hi porta dins del sobre?— repeta Mossèn Pildain a n'el doctor Dolcet— quin filtre, quin verí o quina metgja, que els radicals van amb el cul estret?»

«¿Què hi ha dins d'aquest sobre?», és la pregunta, que tothom fa amb el llavi esporuguit, i tot el Congrés al feble piany s'ajunta, i els lleons del Congrés i tot Madrid.

I les que estan o que no estan de filis, les que venen bunyols o cacauets, explicant calendaris i busilis, del sobre van treient tots els drapets, les tiradores i les pitonisses, diuen que el sobre porta això i allò, i el com i el què i d'on han sortit les misses, i el que cobrava en temps del dictador.

Hi ha qui jura, que el sobre és la maleta perquè en Lerruix faci un viatge llarg, i qui diu que només hi ha una estampeta de la primera comunió d'en March.

Qui diu que hi ha els elàstics d'un gitano, o un rebut de senyor del somatent, qui diu que els calçotets de l'Emiliano, o el braguer del trencat intel·ligent.

I un fa que ho sap, i un altre que l'enganya, però un senyor més fred i més serè pensa que és una broma de l'Azaña, i diu que dins del sobre no hi ha res.

I al volt del sobre tot el poble udola, i ningú sap què pugui contenir, i don Ale, tremola que tremola, no el poden fer menjar ni fer dormir.

I l'endemà el senyor Guerra del Rio, veient el que pateix el seu cabdill, va cridant: «Ja veuràs, jo no m'en fio, i ara desjaig el nus d'aquest cordill.»

I diu al president amb veu estranya: «—¿Què hi duia dins del sobre criminal?» i sembla que respon el senyor Azaña: «—Miri, si ho vol saber, pugui aquí dalt!»

El Campionat de resistència municipal Les 1.000 hores pressupostàries

La situació de les finances municipals, agreujada per la crisi mundial i les dificultats bancàries dels Estats Units, han estat la causa principal de la perllongació de les mil hores que en principi s'havia assignat al nostre Consistori per a l'aprovació del Pressupost. L'augment incessant de les despeses, junt amb la restricció gradual dels ingressos, deguda especialment a les influències més o menys estranyes i en certa manera alienes—més que no pas nostrades—que pesen sobre l'economia del país, haurien perillat de prolongar les discussions fins a la mort del pròxim Sant Pere, a no ésser per l'aparició oportuna d'El BE NEGRE, que és d'esperar que en penetrar en el clos de les deliberacions municipals ha de veclar un doll de llum sobre la foscor de la situació.

El BE NEGRE, que tants d'èxits ha obtingut defensant els

Xifra total del pressupost d'ingressos corrent Ptes. 124.296.585'23

25 per 100 sobre el producte brut dels atracaments urbans	2.225.345'38
30 per 100 sobre el producte brut dels atracaments d'extrarradi (despoblats)	1.545.828'05
3 per 100 sobre la recaptació per cervesa als music-halls amb ensenyament laic	15.824'82
Bitllets especials de fumador als tramvies i autobusos (a 0'10 un)	1.545.332'10
Bitllets especials d'escopidor (a 0'05 un)	3.324.153'15
Llicències d'ús de reneç, a 25 pessetes	30.000.025
Títols d'humil, a 10 pessetes	40.000.010
Concert per l'impost sobre la mendicitat	44.890.717'03
Timbre municipal sobre la venda d'efectes robats	4.900.001'08
Arrendament de taquilles a les entrades del Barri Xinès	800.000
Cessió obligatòria del 25 per 100 dels tarugos a les arques municipals	10.383.212'30
1 per 100 sobre el joc de la carteta	30.901'01
Timbre municipal sobre les capelles dels capellans als enteraments (gradual segons el nombre de capellans, des de 0'10 per un a 0'50 per 10)	5.000'02
Impost del 3 per 100 sobre els augments de sou als funcionaris	596.380'55
10 per 100 sobre entrada de nous funcionaris	1.456.333'33
Targes obligatòries d'elector, a adquirir pels candidats, per a repartir entre els electors, sistema alemany, a 10 pts. una	5.000.000
Impost de 0'10 pts. per timbre sobre les targes d'elector, a pagar per l'elector	10.000
Impost del 20 per 100 sobre la lectura dels articles de l'Agustí Esclassans	000.040'35
Impost del 20 per 100 sobre els marges dels llibres de López-Picó	40.000'15

El lector no té de fer altra cosa que sumar i veurà com els resultats superen les esperances més optimistes. No desesperem de poder anunciar un nou èxit de El BE NEGRE en la nostra pròxima edició si ha acabat la sessió de Pressuposts. Si no, els nostres lectors en trobaran una referència en el número extraordinari de Nadal.

EL BE...RNAT METGE

Rafael Moragas ha començat a empenyir-se anècdotes i més anècdotes a propòsit de la vida del malaguanyat mestre Vives, amb les quals es proposa publicar un llibre titulat: «De com vaig ensenyar música al mestre Vives».

La lectura tindrà lloc en un conegut menjador burgès.

Ha embarcat cap a la Polinèsia en viatge d'estudi, la coneguda narradora Aurora Tempрана Bertrana.

Ha estat traduït a l'alemany el preciós llibre de Lluís Capdevila «Memòries d'un catre». El títol no pot pas ésser més suggestiu: «Hamsfat hag hallen halles».

Carles Riba enllesteix els darrers capítols d'un llibre titulat «Sis Joans més».

Sembla que adquirint la dotzena es faran importants rebaixes.

Francesc Trabal ha editat un interessant opuscle sobre la «Història de la corbata». Es troba a la venda en totes les pastisseries de luxe.

El nostre dilecte amic el prestigiós professor de medicina J. M. Be-Bellido ha lliurat al director de «Monografies mèdiques» un fascicle titulat «Noves exploracions pels ronyons amb breu parada a les vies digestives i respiratòries».

Ha estat vist un nou exemplar de la «Revista de Catalunya».

Al tancar aquesta edició se'guen perseguint-lo.

Salvador Dafí prepara un nou manifest groc i anti-artístic.

Els ases putrefactes d'ençà d'aquesta notícia estan que no s'hi veuen de cap ull.

Ni un sol dels Cent Homes d'en Fontbernat s'ha sentit de fraudar amb la lectura de la novel·la «Seny i Atzar» recentment apareguda.

Brenant i Sopant, el conegut crític teatral d'«El Noticiero Universal», prepara una conferència sobre tècnica teatral, la qual sembla que serà anunciada en aquesta forma: «Mi golpe de vista acerca de los plagios y otras hierbas».

Hom afirma que el dia de la lectura d'aquesta conferència del degà dels nostres crítics, es desplaçaran a Barcelona comissions de «clauquistes» de tot Catalunya.

Ramon Xuriguera ha publicat darrerament dues novel·les els títols respectius de les quals són «Boves adormides» i «Espills grisos».

No us feu de les falsificacions! Els millors estudis polítics, amb tota l'olla que sigui necessària, us els farà Josep Pla.

Són universalment conegudes i estimades les notables i delicioses confitures de J. V. Foix, titulades «Itineraris». No es respon dels incidents.

Si teniu mal de cap, mal de ventre, mal de que sigui, una lectura de «Carmenita, la buena cocinera», de Joaquim Pena us posarà bo de seguida.

Borràs-Frim dedicarà un volum d'assaigs de crítica literària i musical a parlar bé de les més brillants de les glòries nostrades.

Són innumbrables els lectors que ha obtingut «Els tres al·luicants», de Joan Puig i Ferrater.

HOLLYWOOD BAR - DANCING
CARRER NOU DE LA RAMBLA, 105
TELEFON NUMERO 17033

Totes les nits de 12 a 4 i festius de 7 a 9 (aperitius)

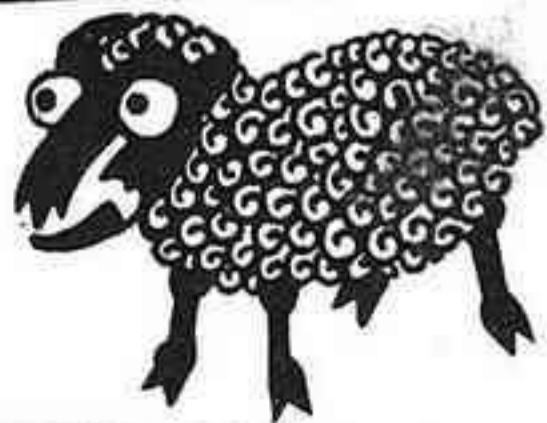
Colossal èxit de la **DEMON'S JAZZ**
ORQUESTRA COMPLETA
Grans atraccions en la pista

Per encàrrecs de publicitat a EL BE NEGRE, adreçar-se a: Aribau, 139 - Telèfon 76307.

“EL CANTABRICO”
FUNDAT EN 1908
STRAS-MARISC
VENDA - DEGUSTACIÓ I RESTAURANT ESPECIAL
SANTA ANNA, 11113 - TELEF. 14912 - BARCELONA

A una taula ben proveïda no hi pot mancar **XAMPANY LAVERNOYA**
CAVES J. RAVENTOS ■ SANT SADURNI DE NOYA
PLAÇA DE LA REPÚBLICA, 7

El Be a les fosques

LES ESTRENES PANTALLA ENFORA LA QUARESMA

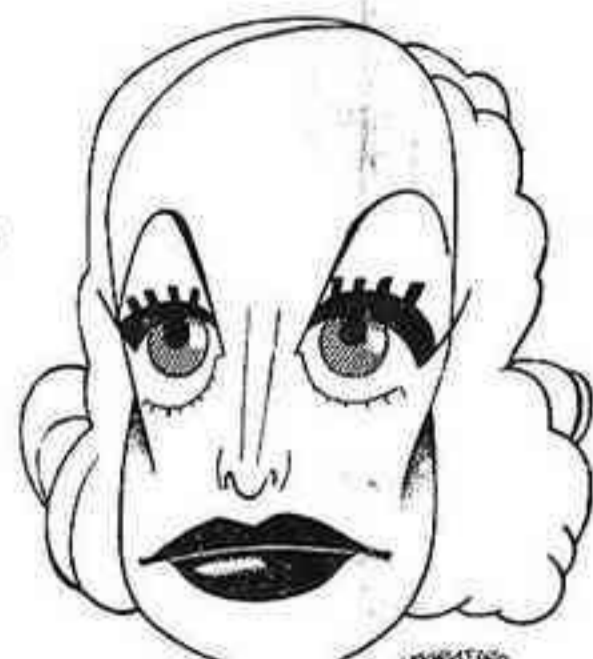
Al Capitol feien, perquè ja no la fan, una pel·lícula titulada «Cadenas», no apta per a criatures, segons deien els programes, i que servia per demostrar les teories de Victòria Kent sobre l'estada de l'amor a les presons. Encara que els programes ni els títols no ho deien, nosaltres gremiem que el film havia estat fet per encàrrec de la senyoreta Kent, el retrat de la qual, no obstant, apareixia junt amb el d'altres persones famoses en una mena de próleg del film per demostrar que no es tractava de cap pornografia de quiose sinó d'una cosa molt seriosa. Ara que, un cop vist el film veieu que havia vist una d'aquestes coses tan serioses que venen als quioscos.

veiem aquell Von Stroheim, que quan fa de director n'hi diem quatre de fresques i quan fa d'actor n'hi diem vuit, no perquè sigui mal actor, sinó pels tipus que interpreta, que tan cara d'esser el mateix en persona, si ens podem permetre aquesta exageració.

PUBLICI CINEMA
 Passeig de Gràcia, 57
 Telefon núm. 79697
SESSIÓ CONTINUA
 de 3 a 8 i de 10 a 12
Localitat única, seient 1 pessica
 Demà, nou i important programa
 Fotoclips, Reportatges i Documentals "FOX"

Si aneu a veure «Un Gran Reportaje» al Catalunya veureu com es fan els diaris sensacionalistes americans. Veureu, per exemple que, quan hi ha un condemnat a mort a la presó, els diaris hi instal·len una redacció per tenir les notícies més fresques i que, de tant en tant miren si podran fer escapar el pres per divertir els lectors. Això, naturalment, ocasiona despeses i és per aquesta raó que La Vanguardia no s'hi vol embarcar, a més de la feina que això dona.

En canvi, els nostres lectors s'hauran adonat que els sacrificis que fa El Be Negre per tenir-los ben informats són molt més grans que els que pugui fer qualsevol diari sensacionalista americà. I si no ho vagin a

Joan Crawford
 veure i ens donaran la raó.
 Finalment podreu veure, semblava que a finals de mes, aquell film extraordinari que es titula

«Sóc un fugitiu». Dijous de la setmana passada va ésser passat de prova i El Be Negre no hi podia fallar. Per això podem dir que tot el que n'havíem llegit encara és poc i sobretot no és res el que pugui patir els presos arreu del món comparats amb els dels presidis dels Estats del Sud de Nordamèrica. Els de la F. A. I. s'indignaran perquè veuran que es queixen quasi per visió i reclamaran que el sistema sigui implantat urgentment ací per tal de no perdre la clientela i poder seguir eridant des de la Soli. Ara, que no sabem si el governador atindrà les seves reclamacions. Més aviat diríem que no i això ens fa témer per una imminent vaga general i revolucionària.

Femina
 GRAN EXIT
 UN DOBLE PROGRAMA
EL BESO REDENTOR
 amb JOAN BENNET CHARLES FARRELL EN ESPANYOL
AQUÍ SOBRA UNO
 amb VICTOR MCLAGLEN GRETA NISSEN

En el film «Cadenas» veieu que a la presó ningú no es pot aguantar i que els que estan fora de la presó tampoc no es poden aguantar. Pel sociòleg autor del film en aquest món no hi ha cap indret segur i encara no te'n adones ja has rebut.

El que rep més, però, de tot el film, és el protagonista, que rep per partida doble, per la part del front i per una altra part. Però es veu que tot té la seva compensació i aquest pobre protagonista un cop ha rebut li agrada tant — allò d'aquells específics «probarlos» — que no troba altra solució, abans de desadaptar-lo, que suicidar-se. La seva muller, després de col·laborar eficientment en el film, col·labora també en el suïcidí perquè aquest sigui ben doble.

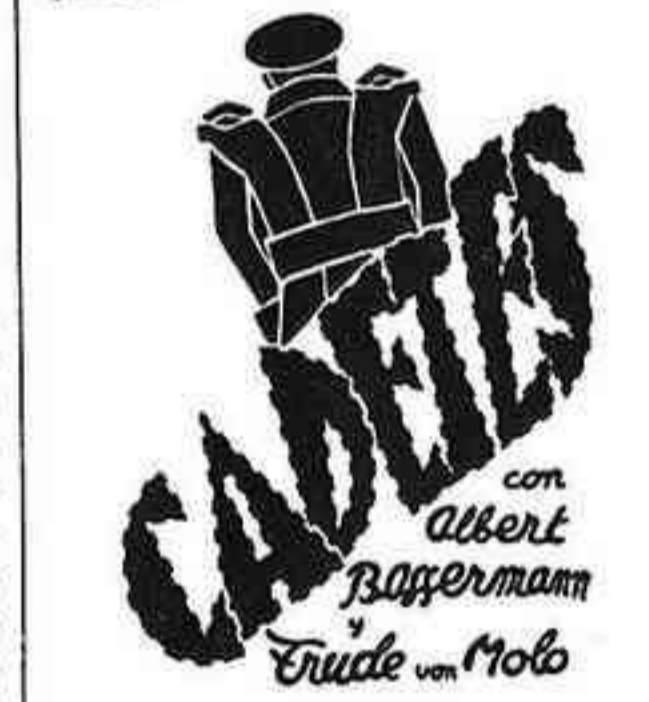
Aquests alemanys quan s'hi posen ho fan fort. I si no, només cal veure aquest Hitler.

Fantàsia
RAQUEL MELLER
 Delecta, entusiasma en la seva primera creació sonora
VIOLETAS IMPERIALES

La «Eseadrilla Deshecha» que no té res que veure amb la xocolata del mateix adjectiu, és un film que projecten al Tivoli per explicar-nos que això de fer d'aviador de films d'aviació no és bufar i fer ampolles ni tan sols flors i violes.
 El film ens ensenya que també los aviadors tenen un coneixement i que les dones sempre acaben per fer-ne fer de crespes. Però el que no ens diu el film és que els aviadors que fan de protagonistes dels films d'aviació no són tals aviadors sinó uns farsants que tenen a lloc que se'n diu uns dobles com una casa que volen per ells, mentre ells es limiten a patir d'amor. En aquest film hi

Abans de «La Escuadrilla Deshecha» fan al Tivoli un altre film que es titula «Nos divorciamos?» que és l'sketch llarg més deslorigat que es pugui imaginar, fet per la parella Woolsey-Wheeler. En Sugranyes i companyia hi podrien aprendre o hi haurien pogut aprendre quan es dedicaven a fer revistes o cosa semblant (o diferent).

I ara que parlem d'en Sugranyes els hem de dir que l'Amichatis, més ben dit, el seu nom, surt entre la restallera que apareixen a la pantalla abans de començar les «Violetas Imperiales» que fan al Fantasio. Però el bo del cas és que no és solament el nom sinó la seva poderosa influència que es veu a través de bona part del film. Només cal fixar-se en els copaltes de llaua que llueixen alguns dels personatges i amb els vestits de crinolina de revista que porten algunes senyores i aquells gitano que la guitarra que no pensen més que en fer cantar cuplets a la senyora Raquel Meller, és a dir, fer-li cantar més cuplets dels que canta, que ja en canta prous.

Una de les coses més bones de «Violetas Imperiales» és aquella Sevilla del Poble Espanyol de Montjuïc i una altra de molt bona és aquell joc de mans que fa la senyora Raquel Meller en començar el film, amb unes violetes seques del 1923 que les fa tornar tendres i després les tira en l'aire i queden enganxades a una finestra formant el títol francès del film. No sabem que la tan genial com cupletista senyora tingues aquestes habilitats.

Feró malgrat tot i malgrat l'horrible barreja d'espanyol i francès que parlen els personatges, les senyores tenen, com sempre, una debilitat tan gran per aquest film, que els seus resultats semblen indicar un tercer perill (o solució, anem a saber) pel tema que tracta el film «Cadenas».

URQUINAONA
GRAND HOTEL
 EL ORGULLO DE LA Metro-Goldwyn-Mayer
 Brita GARBO John BARRYMORE Joan CRAWFORD Lionel BARRYMORE Wallace BEERY Lewis STONE
 Aquesta pel·lícula no es projectarà durant la present temporada en cap més altre saló de Barcelona

MOLT BEE!

«L'Esquella de la Torratxa», sempre tan ben informada, parlant de la «Passió» que aquests dies es representa al Romea, afirmaven que n'esperaven l'estrena amb extraordinari interès, puix això els permetria veure el senyor Daví despullat.

I bé; el senyor Daví resulta que hi fa el paper de Pilats i que és el que va més abrigat de tots els actors que interpreten la «Passió».

GRAN TEATRE ESPANYOL
 Companyia de vodevils i espectacles moderns
 Primer actor i director: JOSEP SANTPERE
 EXIT FORMIDABLE DEL VODEVIL NORDAMERICA
TRES NITS A PARIS!
 Més de 1.000 representacions a New York. — L'humorisme i la frivolitat agermanades. — És un gènere quelcom nou a Barcelona. — Nit, a les deu. (El ressorgiment del vodevil!) L'èxit formidable de gran comilitat.
 Es desplaça en tots els Centres de localitats

Al senyor Daví, tot interpretant el paper de Pilats hom li nota una mena de neguit, un frissonament que els espectadors no atinen a comprendre, complint amb llur obligació d'espectadors, però que nosaltres, també complint amb la nostra obligació, ens creiem obligats a aclarir.
 La tragèdia del senyor Daví es deu a què en tots els moments que és a escena ha de passar-se'ls sense fumar aquells purrassos que tan popular l'han fet, a ell i als altres (volem dir els purrassos).

TEATRE POLIORAMA
 Rbla. Estudis, 9 - Telèfon 10775
 Avui dimarts, l'èxit del any
SOL Y SOMBRA
 Dimarts tarda i nit benefici de la primera actriu Esperanza Ortiz amb
LA PRISIONERA
 Dijous tarda i nit. LA PRISIONERA
 Divendres tarda, SANSON
 Divendres nit. LA PRISIONERA
 COMPANYIA DE COMEDIA DE FRANCESC MORANO

Tota aquella gent d'Olesa que donen representacions de la «Passió» durant el temps de Quaresma varen assistir a l'estrena de la «Passió» que actualment es representa al Romea i en quedaren meravellats. Meravellats i estranyats a la vegada en veure la poeta que desfilava per la guixeta. Tan poca, que tot era exclamar:
 — Això no és una passió: més aviat sembla un calvari.
 El senyor Eme — prou es veu de quina paraula és inicial aquesta lletra — és el crític teatral de La Humanitat, on hi fa una secció titulada «Hom diu...» Des d'allà, com és de llei, hom fa la seva broma. Tanta com es pot, és clar. Darrerament, en feia sobre el

poc èxit de públic que ha tingut la darrera producció de Sagarra. I deia que era especialitat d'aquest autor l'escriure obres de poc èxit.
 I pensar — ai, senyor Eme! — que les males estones que vostè ha passat per culpa de Sagarra, no eren pas pel seu poc èxit, sinó tot al contrari!
 Tants mals de cap que feien passar a tots el Emses de Barcelona els anteriors èxits de Sagarra! Era pels èxits que el trobaven dolent, i ara tè, el poc èxit d'avui és el que desferma llur facècia.

El teatre català va vent en popa. Amb motiu de l'estrena de «La Passió i Mort de Nostre Senyor Jesucrist» al Romea, tots els crítics barcelonins estan d'acord a proclamar que amb aquesta resurrecció dels nostres clàssics tots els nostres comedïografs han rebut una lliçó que serà ben aprofitada.

TEATRE CATALA ROMEA
 Companyia VILA-DAVI
El Café de la Marina
 La millor obra d'en SAGARRA segons opina Iothom

Ambrosius Carrion ha rebut encàrrec de Gordon Graigh per a escriure-li una trilogia de pirates i fills de Crist amb destinació a ésser interpretada per les millors companyies europees. Com que Ambrosius Carrion només sap el grec i el llatí, es cuidarà de traduir-li la trilogia al francès, a l'anglès i a l'alemany el senyor Adrià Gual.

El senyor Brnant i Sopant ha aprofitat l'avençesa de l'estrena de la «Passió» al Romea per a lluir i vallescar la seva erudició. Ha parlat amb gran profusió dels costums, modes i cerimònies d'aquell temps. En alguna cosa s'ha de conèixer que ell hi féu un gran paper en tot allò de la passió. Tots recordem allò del «Bernat, endevina qui t'ha tocat», que va dir Sant Pere a l'Hort de les Olivives.

GRAN TEATRE DEL LICEU
 Temporada d'hiverna, sota el Patronage de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona. Gran companyia d'Opera. Direcció genl.: JOAN MERSTERS CALVET
 Avui, dimarts, 7, a les 8'45. Celebració del 50 aniversari d'en RICARD WAGNER
TRISTANY I ISOLDA
 per Nemethy, Rünger, Pistor, Nissen, Szekely, Bartolifius, Habich. Mestre director. G. Sebastián
 Dijous, 9, a les 9. SIGFRID pels mateixos artistes del dimarts.
 Dissabte, 11, a les 9. SIGFRID pels mateixos artistes del dijous.
 Diumenge, 12, a les 4. Homenaje al insigne artista. FRANCESC VIÑAS
TRISTANY I ISOLDA
 per Nemethy, Rünger, STRACK, Pistor, Nissen, Szekely, Bartolifius, Habich.
 Dimarts, 14, a les 9. Darrera funció. SIGFRID pels mateixos artistes del dissabte. — Mestre director: G. Sebastián.

Cal fer constar que en l'adaptació a l'escena moderna de la «Passió» de Romea no hi ha intervingut per a res el senyor Jaume Rosquelles i Alessan.

Tampoc és cert que hagi sortit en viatge d'estudi a l'estranger el senyor Salvador Bonavia. La seva imprescindible gestió de pendonista a la colla de Sant Medí l'ha privat de donar la volta al món en patinet, com era el seu projecte.

Grutes Sala Mercè
 PALAU D'EN BANYETA MONUMENTAL PESSEBRE
BAIXOS TEATRE OLYMPIA

La soprano de les òperes italianes del Liceu ha estat enguany una germana del vell boxador Frank-Hoche. Després, ha vingut a cantar en francès el campió europeu del pes mitjà, Thill. En aquesta confusió d'esport i música, podem assegurar als llegidors que el senyor Sanyol i Garriga no hi té cap mena de culpa.

L'altre dia es presentà a la Societat d'Actors un individu que pretén cobrar els drets de representació de «Tristany i Isolda». Convenièment lligat i escorcollat, el frese en qüestió no resultà ésser el mestre Morera.

OLYMPIA RING BOXA
 Avui dimarts, a les 10'15
 VETLLADA POPULAR
CORREA-BOIRA LORENZO-LLORENS FLYN-SICILIANO
 GENERAL: 2 Pesseïes Butaca 1.ª classe 5 i 6 pesseïes

Els autors catalans del petit i del gran dret estan queixosos de l'endarreriment que sofreix el cobrament de llurs drets llegetims. Ha estat formada una Comissió de confiança per tal de que es traslladi a Madrid a activar els cobraments. La componen els senyors Lluís Víctor Oliya, pels literats; el mestre Demón, pels músics i un bomber d'uniforme. Brauli Solsona s'ha adherit per telèfon.

Teatre Romea i d'«El Be Negre»

«LA PASSIÓ I MORT DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST», pastorets en disset quadros i un induit

Quadro de la Samaritana
 Sr. Ventaiols.—Deixeu que els infants se m'acostin. (Passa la Samaritana, botiga de modes.)
 Srta. Gay.—Què dius?
 Sr. Ventaiols.—Que d'aquesta aigua no beuré.
 Srta. Gay.—Això és un cuplet de la Raquel, filla de Laban.

Quadro de la Magdalena
 Sr. Ventaiols.—No està mal aquest sopar.
 (Arriba la Magdalena i renta els peus del senyor Ventaiols. Després aquest s'aixeca.)
 Els altres (contemplant en Ventaiols).—No trobeu que sembla més baix?
 Un altre.—Potser ha fet un miracle.
 Sr. Ventaiols (donant un cop d'ull a la sala, gairebé buida).—El miracle l'haurà de fer dilluns l'Empresa, si això continua així...

Quadro de l'entrada a Jerusalem
 (Entra el Sr. Ventaiols muntat a cavall (sic) d'un conegut crític d'un diari de la nit.)
 El poble de Jerusalem.—Hosanna! Hosanna!
 Sr. Ventaiols.—Fills meus, el meu regne no és d'aquest món. En l'altre, us prometo una caseta i un hortet.
 El poble.—Visca en Macià!

Quadro de la Mare de Deu
 El cor (canta des de darrera el teló).—La senyora Vila, quan era xiqueta, anava a costura, a aprendre de lletra.

Quadro de la venda de Judes
 Sr. Gimbernat.—Quant me'n doneu del senyor Ventaiols?
 Els farizeus.—Tres peles amb deu i bon profit.
 Sr. Gimbernat.—Per aquest preu no us donaria ni l'Strems.
 Els farizeus.—Estàs content amb trenta diners?
 Sr. Gimbernat.—Què hi farem! En aquests temps de crisi...
 (Li donen els trenta diners. El Sr. Gimbernat els compta i en refusa un.)
 Sr. Gimbernat.—Aquest és de la «perilla»!
 Els farizeus.—Quin Judes, aquest Gimbernat!

Quadro de la «Cena»
 (S'aixeca el teló i els actors apareixen disposats, com aquells quades que hi ha al menjador de totes les cases decentes.)

COLISEUM
 TELEFONO 18.466
CARLOS GARDEL
 CON GOYITA HERRERO en ESPERAME
 las mas bellas creaciones del divo del tango
 EN UN AMBIENTE PLENO DE ROMANTICISMO Y EMOCION

Sr. Amorós (actua de secretari).—Senyors, vaig a llegir les adhesions. Hi ha sentides cartes de la Magdalena, la Samaritana i del Sindicat del Ram de la Fusta; efusius telegrams dels col·legues Budia, Mahoma, Confusi, Gandhi i Pare Vallet, i, finalment, una expressiva comunicació del Pare de l'homenatjat. (Aplaudiments.)

Sr. Ventaiols.—Profundament emocionat per aquest acte que em dediquen, només he de dir-vos que em sembla que això s'acaba. Una altra vegada que torni, em dedicaré a la política. Hi ha més camp per córrer.

Quadro de l'hort
 (El Sr. Ventaiols es passeja entre els seus companys, que dormen. Se li apareix la senyoreta Conxita Arquimbau, vestida d'àngel.)

Srta. Arquimbau.—Senyor governador: nosaltres les dones també diem que tenim igualtat de drets que els homes...
 Sr. Ventaiols.—Però que ets tu o la teva germana?
 Srta. Arquimbau.—Ai, perdoni: he estat una confusió.
 (Entren els centurions i s'apropen al Sr. Ventaiols.)
 Centurió.—Queda usted detenido.

Sr. Ventaiols.—Sóc innocent.
 Centurió.—A veure la documentació?
 Sr. Ventaiols.—La tinc a dalt al «quarto». Aquí baix, només faig comèdia.
 Centurió.—Doncs, vaja, anem... Encara que la gent ens digui que venim de l'hort...

Quadro de Pilats
 Sr. Daví.—¿I tu dius que ets el fill de Déu?
 Sr. Ventaiols.—Home, senyor Daví, no fem bromes...
 Sr. Daví.—Doncs miri, me'n tento les mans.
 Sr. Ventaiols.—Apa, Daví, apa, que sembla que fem la Passió d'Olesa!

Quadro del Calvari
 (Tres creus. A la del mig, hi han de clavar el senyor Ventaiols. A les altres dues hi ha dos radicals, un d'ells dissident.)
 Sr. Ventaiols.—Pare meu, ¿per què m'abandones?
 El Pare (no se'l veu, perquè està llegint el «Brusi», darrera d'un nívol).—És clar! T'estàs per aquí baix fent el demagog... Com es veu que no tens res per perdre!
 (En aquest moment arriba un centurió, esbufegant. Porta l'indult per al senyor Ventaiols. El Tribunal de Roma li ha commutat la pena de mort per la de cadena perpètua. En vista d'això, el Papa dimiteix, i la companyia de Jesús i del Romea es reuneix en sessió secreta.)

CINEMA CATALUNYA
 Avui presentació de
GROCK
 la seva veu els seus gestos els seus acudits la seva rialla les seves llàgrimes
 Això és
La Vida de un Gran Artista
 FILM ALMIRA, per Grock y Gina Manes

TIVOLI
 La gran producció de GUSTAW VEICKY
HOMBRE SIN NOMBRE
 Usted será mi mujer Alegre comèdia musical

La primera derrota electoral de l'Esquerra

Una baixa maniobra de la Lliga donà el triomf a Hitler en les eleccions barcelonines de diumenge

A les set en punt del matí, l'«Halles», el magnífic vaixell alemany que abans de diumenge es dedicava única i exclusivament a transportar carbó, sacs de patata, i vaques suïsses (suïsses-alemanyes, és clar), va sortir del nostre port en direcció a les aigües no jurisdiccionals, que s'esperaven exactament a unes sis milles fora de l'escullera.

Per primera vegada en la seva llarga vida, l'«Halles» anava ple d'uns entusiastes «nazis» que s'anaven a esplanar a un lloc on els deixessin cridar i cantar i bramant a satisfacció. El motiu de l'excursió era aquest i cap més, encara que els diaris hagin dit que es tractava d'anar a volar.

Per poder pujar a l'«Halles» els alemanys de Barcelona s'havien hagut de proveir d'un carnet de color de taronja del qual els en deixaren pagar deu pessetes. Fixin-s'hi bé: en lloc de cobrar els vots, tal com Déu mana i com ha estat sempre la norma de tot elector que s'estimi una miqueta, els alemanys de Barcelona han pagat deu pessetes cada un per poder votar!

Dones bé: l'«Halles» va avançar majestuosament estirat per un remolcador de confiança, i els que hi anaven a dalt, quan van estar segurs de que ningú els escoltava i que tots eren de confiança, van començar a aixecar el braç, a cantar el «Deutschland über alles» i a beure cervesa com uns esperituts, tot això amenitzat per una formidable orquestra composta d'un acordió, un violí, un cornet i un fiscorn.

El vaixell de càrrega i el remolcador van fer les corresponents sis milles, i els que anaven a votar seguien victorejant Hitler, Hindenburg i altres companys màrtirs, aixecant el braç i bevent cervesa. De seguida que les aigües no jurisdiccionals van haver saludat el cas de l'«Halles», case d'acer, per estar més en caràcter, es va procedir a votar pel sistema tan acreditat de les llistes, i quan tothom va haver dit (en

alemany, naturalment) que no hi havia res millor que els «nazis» i en Hitler, les aigües no jurisdiccionals es van acomiadar molt atentament, i l'«Halles» i el corresponent remolcador se'n van entornar cap a la Porta de la Pau.

L'arribada a port fou veritablement apoteòsica. Els comunistes de Barcelona, magníficament ben secundats per uns quants comarques que havien llogat, i d'uns quants comunistes alemanys que tenien ganes de fer olla, esperaven l'«Halles» amb unes pancartes fantàstiques, que portaven escrites en alemany unes quantes inscripcions anti-hitlerians. La topada fou indescriptible. Els de dalt el vaixell cantaven el «über alles», victorejaven Hitler i aixecaven el braç, i els de la manifestació comunista cantaven la Internacional, eremaven retrats d'en Hitler, i victorejaven Marx, Lenin i Stalin.

Vostès què es pensen que va passar? Que hi va haver bufetades? Doncs no, no va passar res. Els ànims estaven exaltats, l'ambient estava predisposat i els possibles contendents també, però... Però no va passar res perquè els uns es van recordar que es trobaven en aigües jurisdiccionals i els altres van tenir present que es trobaven en terra jurisdiccional. Van acordar que el dia que es trobin a les afores ja n'acabaran de parlar.

Quan van ésser les deu, l'«Halles» i el corresponent remolcador van emprendre el segon viatge, i no hi van haver més incidents.

Encara que circulava l'espècie que els que no votaven Hitler els tiraven a l'aigua, el cert és que a l'hora de l'escriure ja va resultar que havien quedat 777 a 19 a favor dels que manen. Sembla, amb tot, que aquests dinou vots comunistes els van apuntar per despistar i a indicació dels prohoms de la Lliga que no van voler de cap de les maneres que a Alemanya es pensessin que el senyor Pol hi havia intervingut fent la corresponent tupinada.

L'OSSORIO PROPAGANDISTA DE L'AMOR Cupido - No farem res!

I UN BE!

Mr. Calder ha estat obsequiat amb una costellada a Les Planes pel grup d'artistes de l'«Adlan».

Guillem Díaz-Flaja, a partir de la setmana vinent, col·laborarà a la secció literària d'El Be Negre.

Josep Mª de Sagarra encara no s'ha passat a La Veu de Catalunya.

En López diu que quan escriu li ve Picó.

El violinista Francesc Costa s'ha pelat el cap.

La «Banda Municipal» s'ha passat a l'Esquerra.

En Grau-Sala ha començat el retrat del nen Utrillo.

En Sebastià Gasch ha descobert quatre Fredianis més que en Joan Tomàs.

La Publicitat ha estat adquirida pel nostre dilecte lector senyor Lacandru Lerroix.

Els murcians han emigrat a Múrcia.

Carles Soldevila ha començat un curs de cuina literària a la «Cultura de la dona».

El senyor Imprudenci Bertrana, en una de les seves darreres caceres, va matar dos gossos.

Sembla, però, que els dos gossos li faltaren al respecte i fins li digueren autor dramàtic.

L'arquitecte Rubió ha sortit a la caça del tigre de bengala, en vistes a la revellia de Sant Joan.

Els socis del «Turó» preparen una sessió de monarquisme «amateu» que promet ésser molt concorreguda.

Marià Mañent ha començat la traducció de la famosa novel·la xinesa «Xang-Sai-Tien-Tsin-Ypu-Kou».

El senyor Cassimir Giralt ha perdut deu quilos de pes.

En Manuel Brunet ha estat rebut triomfalment a la Redacció de La Veu. En Pellicena li ha ofert una copa d'aigua del Carme i en Nuvarro Costabella l'ha obsequiat amb un caliqueu i un exemplar del Samuel.

El senyor ex Puig i Cadafalch diu que ja no es vol cuidar més de l'arquitectura romànica i que ara es dedicarà als treballs manuals de paper retallat i al col·leccionisme de segells de correu.

No és veritat que el senyor Fere Rahola s'hagi tret la barba.

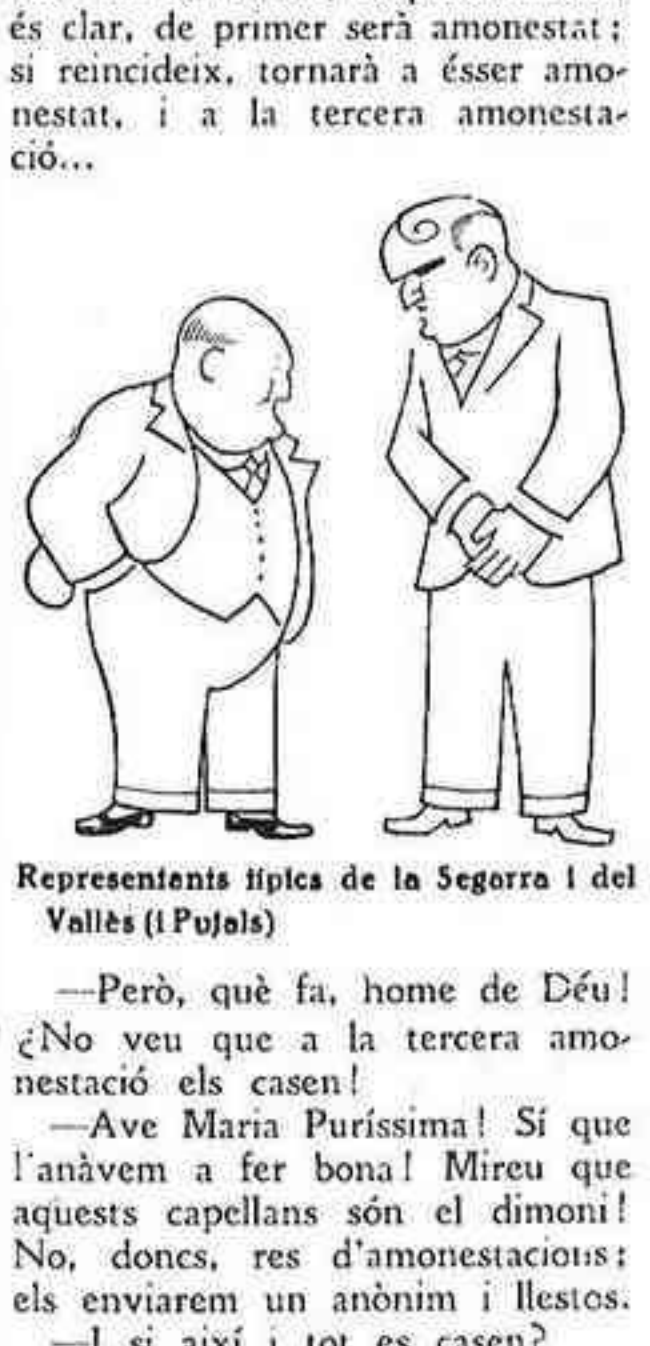
«L'ocell de paper» organitza bacanals amb gran consum de gasoses i a tres pessetes per cap.

El senyor Rafel Ponseti, diputat al Parlament Català, ha ingressat en el Tercer Ordre de Sant Francesc.

Per la conservació de la raça catalana

La impressionant organització del Sr. Rossell i Vilar

El BE NEGRE, sempre tan amant a assenyalar els seus propis èxits, com tan bé saben els seus lectors, no hauria estat just que el dia que hagués tingut una badada l'hagués silenciada, com un simple Lerroix. I la badada, encara que fos una simple omisió, potser error de caixa, potser error de faixa, la vàrem tenir en avançar als nostres lectors, amics i subscriptors, el text íntegre, que del fet de la badada ja no resultava tan íntegre, de l'Estatut Intern de la Constitució Interior de Catalunya, en no consignar en l'article 8, quan diem:

Representants típics de la Segorra i del Vallès (i Pujols)

Article 8. — La família estarà sota la salvaguarda civil de la Generalitat.

l'esmena del senyor Rossell i Vilar (don Pere Màrtir), que deia: La Generalitat s'encarregarà de la conservació de la raça catalana.

Es per això que, tan bon punt ens en vàrem adonar vàrem decidir dues coses: rectificar i anar a veure el senyor Rossell i Vilar, perquè ens informés de l'abast de la seva bella esmena. I fet el primer unes ratlles més amunt, ens disposàrem a fer el segon unes ratlles més avall.

El domador de torn ens introduí amablement en el despatx del director de la col·lecció zoològica del Parc de la Ciutadella.

—Li confessarem les nostres intencions.

—Miri—digué complagut—. Jo no havia tractat mai amb persones; només m'ocupava de que els lleons, els tigris, els cavalls, els gossos, els cocodrils i etc., etc., fossin de bona raça, i em sembla que no me'n sortia malament. Però quan vaig posar els peus al Parlament de Catalunya, em va caure l'ànima als peus! Quins diputats! I pensar que a dues passes hi teniem tan bells animals i tots ells de pura raça! Allò no podia continuar, i miri, el resultat ha estat la meua esmena.

—Però, ¿com es proposa aconseguir la conservació de la raça catalana?

—Vostè dirà, com! Només ha de pensar que un dels membres més actius de la Comissió serà Farreraz i Duran. Amb una mirada...
—Ah!
—Un cop fet això, fixaran un tipus de català pur sang, de la mateixa manera que hi ha un tipus de cavall bretó i un altre de bou Yorkshire, i els pares s'hi hauran de limitar. Tota fantasia serà castigada degudament pels escamots.
—Però...
—Sé el que m'aneu a objectar. Per a evitar-ho, hi haurà classes de zootènia amb pràctiques, i dintre la Comissió una Sub-comissió semental i patriòtica que servirà els encàrrecs segons tarifa. Per a evitar monotonia hi haurà diversos models per triar; per exemple, hi haurà el tipus naranès Farreraz i Duran; el tipus tarragoní del Camp, Ventura Gassol; el tipus groní Joan Casanoves (que serà molt demanat); el tipus (ací el nostre interlocutor es ruboritzà) Rossell i Vilar...
—De moment, catalanitzarem els noms existents, i per a fer-ho no donarem cap càrrec ni cap col·locació a tot aquell que tingui un nom no català. Amb això hi haurà unes grans disponibilitats per als fills dels autèntics catalans i excitat tothom a purificar la raça catalana.
—I un cop purificada?
—Aleshores, la fomentarem per mitjà de curses amb apostes mútues, concursos, etc., etc. Només li haig de dir que s'està ja estudiant la creació d'una Direcció General de Cultura Física.
—Que anirà a càrrec...
—De Josep A. Trabal, naturalment.
Ens acomiadarem; quan anàvem a sortir el senyor Rossell i Vilà ens pregà amablement:
—Ara que surt, ¿vol fer el favor de dir a un tigre que s'espera a fora, que no el puc rebre?

AL PARLAMENT DE MADRID Cansat de rerrar pels pasadissos, surt una mica a fora a prendre la fresca. (Es una foto «Be Negre»)

ACTE DE JUSTICIA

Els alumnes i ex-alumnes de l'Escola de Trofoteràpia Interna i Racional de Saint Pierre l'Andouille homenatgen el regidor barceloní Sr. Miquel Oller

Saint Pierre l'Andouille, 5 (urgent). — Ha arribat a aquesta població el trofoteràpic regidor de l'Ajuntament de Barcelona, senyor Miquel Oller. Tot el nostre poble, els sentiments naturistes del qual són coneguts en tot el món civilitzat, ha acudit a l'estació a rebre'l. La comitiva, uniformada rigorosament segons la regla dels Pentafistes, era presidida pel batlle, que lluita la xamosa pelussera que li cobreix la part més arrosa del seu cos. El nu brillava amb tota la seva esplendor en aquest acte. La innocència i la puresa es donaren cita a l'estació, on poguérem contemplar les més selectes carnades indígenes.

Sota múltiples arcs de triomf, formats, com és natural, amb productes merament vegetals, fou aconduït el senyor Oller al Palau Trofoteràpic on tingué lloc l'homenatge.

Aquest consistí en un banquet científic-literari-artístic-trofoteràpic-naturista, el menú del qual detallarem a continuació:

Potes de cadira amb salsa filosòfica; retalls de samarreta (de cotó, no de llana) amb trufes i tomàtec; bistec de noguera amb amaniment de suc de bròquil; lagosta de naps amb oncenalls; pa de segonèt; per bogudes, suc de pastanaga, vi de pebrots, café de glans i cigar de regalèssia.

Passem per alt els brindis, plens d'inspiració vegetarià, i arribem a una demostració de danses clàssiques il·lustrant diverses poesies trofoteràpiques que foren executades per Mme. l'esposa del batlle en el més pur estil Pentafista.

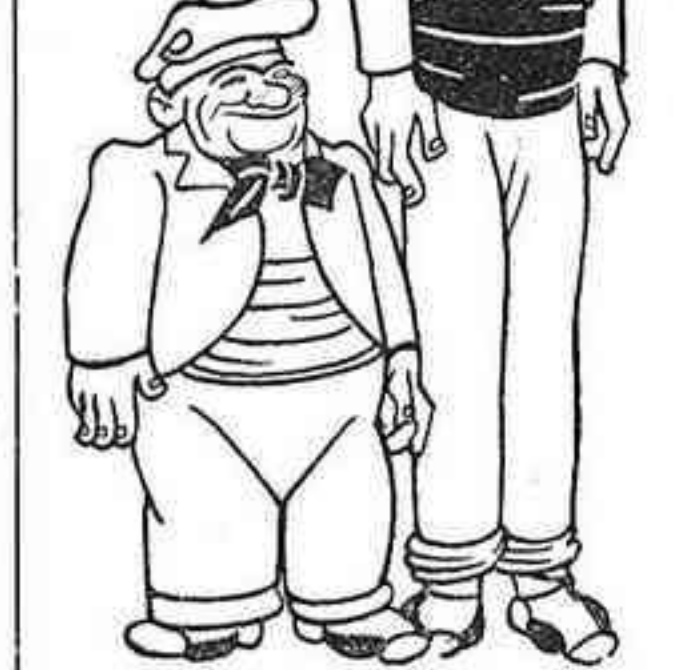
Oh, albergínia bella, solemne albergínia! i tu, colítor; oh, bròquil, oh, bròquil! Els homes impurs, ignars i corruptes no poden comprendre la vostra emoció.

La festa hauria acabat en mig de la pau més perfecta si no hagués estat per la ingerència d'una forta olor de carn a la brasa que provenia d'uns degenerats que estaven fent una fontada. En sentir aquesta olor, s'alça la indignació en el cor dels assistents a l'acte que sortiren del local, irats, per tal de castigar els profanadors de la festa. Aquests, en veure'ls venir, fugiren corrents, abandonant el cos del delictiu. Tot un costellam de be i mantes botes de vi negre.

Al cap de cinc minuts d'arribar-hi els naturistes ja no quedava rastre del delictiu contra-natura que s'anava a cometre. A la seva desaparició contribuïren abnegadament un estol de trofoteràpistes que es resignaren a ingerir les costelles i el vi immediatament. Es d'admirar el gran nombre de voluntaris que s'oferiren per aquesta repugnant operació.

Representants típics de l'Alt i del Baix Empordà.

—La conservació, el foment i el millorament.
—Bufa!
—Fffft!
—Gràcies.
—Primer, és clar, anirem per la conservació. La raça catalana se'n mor als dits! Però no se'n morirà, perquè crearem una Comissió que la salvarà.
—Com?
—Molt senzillament. Aquesta Comissió, composta de president, secretari, etc., vetllarà perquè no es perdi la llavor dels catalans. Primer, vigilarà els festes. Tot català o tota catalana que es trobi festejant amb una no catalana o

Representants típics de l'Alt i del Baix Empordà

orelles esgarrriades

Del Full Oficial de la setmana passada:
«Ara bé: quan tot anava rent en popa, ja que només mancava la cessió per part de l'Ajuntament de l'arrendament del que ha estat Palau de Comunicacions, per a aixecar-hi un Palau de l'Esport, no pas, segons sembla, un Palau Municipal de l'Esport, apareix el famós ou de Colom.»
Ens fa l'efecte que no podia acabar d'altra manera.

La maçoneria en vers
Ens ha caigut a les mans un fulllet titulat *Lo que es el misón*.

No ens el deixarem pas escapar. Diu així:
Alma noble, vida honrada franco, cortés, generoso, padre amante, buen esposo; odio a nadie, miedo a nada. De la virtud defensor, sostén de la Libertad, siervo de la caridad, compañero del dolor. Refractor al fanatismo que en la falsedad se inspira. Verdugo de la mentira y juez del obscurantismo. Adora a Dios y a sus seres y es a más de todo eso, sacerdote del progreso y esclavo de sus deberes.
Por la cojía JESUS
Es veu ben clar que parlen per l'Aiguader.

Política social
En la secció d'aquest títol, La Humanitat del dia 2 publicava una mena de cosa, dedicada a Gabriel Alomar, que deia així:
«La ciutat futura, la Icària catalana, haurà florit en mig de l'esplendor, de l'ardència rutilant del Sol llatí. Les multituds ciutadanes, amb la nota predominant dels atletes optimistes, dialogant d'amor amb les núbils joves, fínt el culte a la Llar somrient i a la Vocació sagrada, deambularan en els capvespres, per les vies metrofòtiques nimbades encara pel baiteig de for i llum d'un migdia refulgent.»
Signa un tal Roch. Si en poguéssim disposar, d'aquest Roch, el tirariem al cap del seu director.

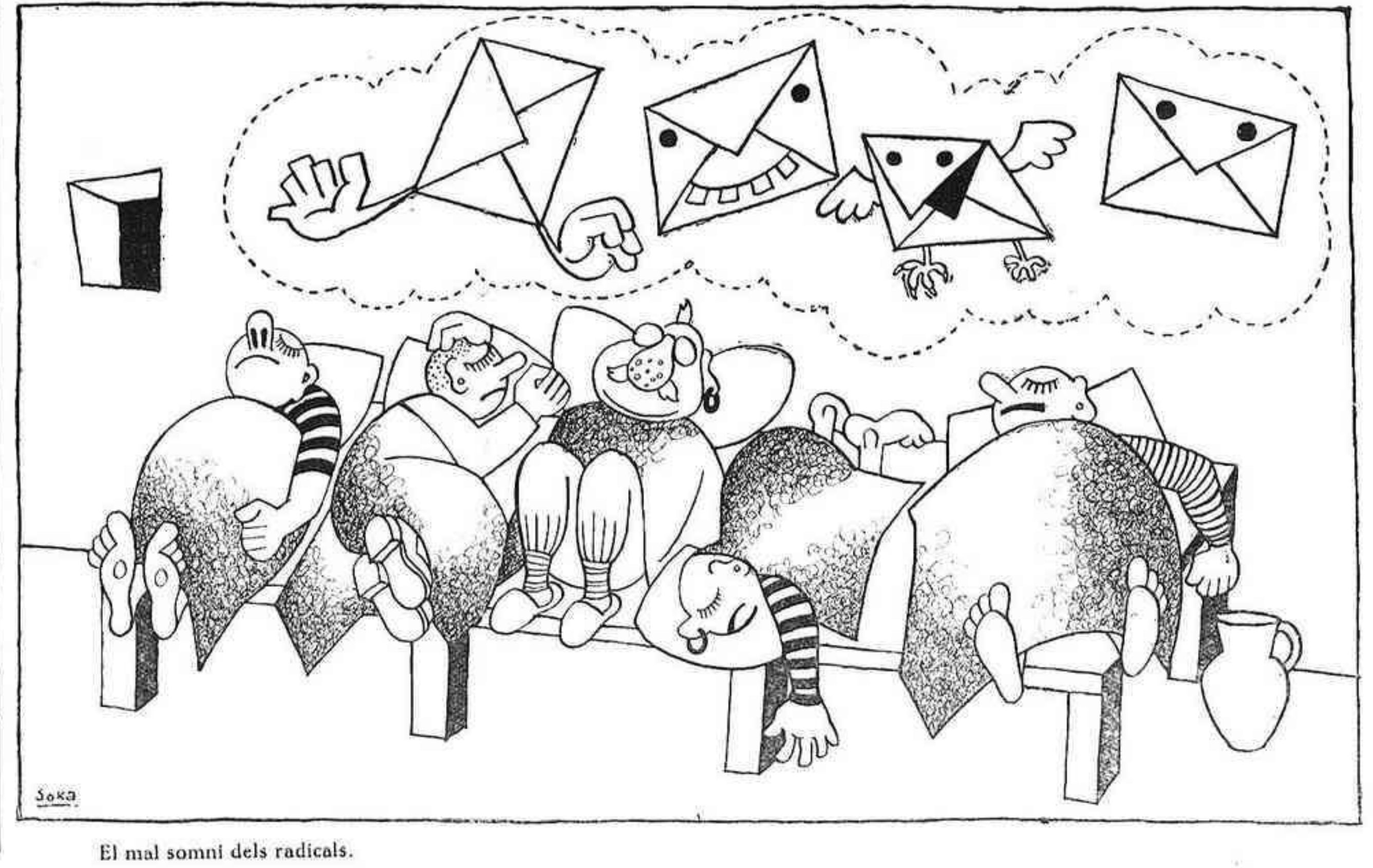
Rafael Benet donà el dissabte passat una conferència al Cercle Artístic. Aquesta conferència tenia per títol «Com ha nascut l'avantguardisme».

La conferència durà sis quarts i fou amenitzada amb la projecció de múltiples reproduccions. Durant el seu transcurs, Rafael Benet va citar una cinquantena de poemes i una seixantena de crítiques, uns trescents pintors i uns dos-cents escultors. Fet i fet, però, hom en va perdre el compte.

Els auditors es quedaren ben convençuts de com va néixer l'avantguardisme, efectivament i, també, de com neixen les meningitis i els rodaments de cap. El que hom va entendre d'allò més bé és fins on arriben l'originalitat i l'atreuiment de tant avantguardisme nostrat.

El senyor Joaquim Ciervo està documentant-se per escriure una vida de Fortuny. L'esdeveniment de la seva publicació és molt esperat, car hom fa ja molt de temps que fretura alguna cosa de nou sobre la personalitat del pintor reusenc.

SALA PARÈS
AVUI FINS EL DIA 11 DE MARÇ HOMENATGE AL PINTOR CANALS

El mal somni dels radicals.

El cèlebre doctor
El doctor Josep A. (ah!) Trabal conclou una sèrie d'articles amb que ha comentat les conferències d'Ossorio i Gallardo, amb aquesta frase que demostra la profunda cultura del comentarista:
«Tal com ho digueren els clàssics: Amicus Plauto, sed magnus amicus veritas.»
No està mal la cita, no està mal —si el Padre Vives la vegés!— La llàstima, però, és que ni la digueren els clàssics, ni mai ha estat escrita en la forma que la transcriu l'il·lustre doctor, sinó en aquesta: «Amicus Plauto, sed magis amica veritas.» Si estimem l'apreïtat ex-deixeble dels Escòlapis, més ens estimem la veritat.